

● نقد و معرفی کتاب

عوامل تأثیرگذار داخلی در خلیج فارس

محمدعلی امامی، عوامل تأثیرگذار داخلی در خلیج فارس، (تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه، ۱۳۸۰)، ۳۵۳ صص.

می‌کند، نمی‌شود. معیارهای سنتی، قبیله‌ای و مذهبی دست‌خوش ضعف و دگرگونی شده‌اند. پژوهشگران عرب و غیرعرب بخش عمدی از ناپسامانی‌های جوامع عرب را ناشی از الزامات سرمایه‌داری نفتی می‌دانند.

عدم شناخت و آگاهی کافی از تحولات سیاسی و جریان‌های فکری جهان عرب یکی از معضلاتی است که سیاست خارجی کشور ما با آن روبه‌رو است. کتاب‌ها و نوشته‌ها درباره کشورهای عرب خلیج فارس را به طور کلی می‌توان به دو نوع تقسیم نمود: نوع اول که به وسیله مورخان، جهان‌گردان، کاشفان و مأموران استعماری و بیشتر از دیدگاه غربی و نیز از موضع منافع استعمار نوشته شده است. نوع دوم نوشته‌ها، که در سال‌های اخیر پدید آمده‌اند به وسیله روزنامه‌نگاران، کارشناسان اقتصادی و

در میان مناطق جهان سوم در دوران بعد از جنگ جهانی دوم، تنها منطقه‌ای که با وجود موقعیت و توانایی بالقوه خود تحت نفوذ سیاسی و اقتصادی و حتی نظامی بین‌المللی باقی مانده است، منطقه خلیج فارس می‌باشد.

نفت در خلیج فارس، موجب تحولات اجتماعی سریعی گردید و زندگی مدرن جای خود را باز کرده و زندگی سنتی و قدیمی را در عمل به کناری افکنده است. تحولات اجتماعی برق‌آسا، باعث تقسیم‌بندی جامعه به گروه‌ها، طبقات و فشریندی‌های متعدد شده است. تأکید ظاهری بر گذشته‌ها، از جمله پوشیدن لباس‌های سنتی عربی، برگزاری و مسابقات شترسواری و با درست کردن فهود به سبک بدويان قبیله، مانع جلوگیری از تهدیدهایی که به تدرج درون و عمق بافت اجتماعی این کشورها را مسخر

عرب خلیج فارس یک دست و هم سنت می‌باشد، مشابهت‌های آنها بایکدیگر در مواردی همچون شرایط جغرافیایی، ساختار اجتماعی شامل قبیله و فرهنگ، زیربنای اقتصادی و حتی نوع دولت و حکومت، باعث می‌شود که آن‌ها در یک طبقه‌بندی مورد بررسی جامع قرار گیرند. از این رو، در بررسی عوامل تأثیرگذار داخلی در کشورهای عرب خلیج فارس، مسکن‌های اصلی و عمدۀ (از قبیل نخبگان، سیاست‌های سنتی، اسلام و قبیله‌گرایی) انتخاب شده‌اند تا از یک تحلیل در سطح کلی، نتایج عمومی آن استخراج و برگرفته شود. با این وجود، در هر مورد تنوع و اختلاف، شرایط متفاوت و دگرگونی‌های عمدۀ (نظیر موقعیت خاص کویت به دنبال اشغال آن کشور توسط عراق) مورد توجه قرار گرفته است.

این کتاب در مقدمه، پنج فصل و نتیجه‌گیری تنظیم شده که در آن نویسنده کوشیده تا کلیه عوامل تأثیرگذار داخلی از جمله ساختار سیاسی و اجتماعی، مبانی مشروعتی حکومت‌ها و چالش‌ها و مشکلات اساسی کشورها را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد.

در فصل اول "ساختار سیاسی و اجتماعی کشورهای عرب خلیج فارس" در سه بخش نخبگان سنتی، نخبگان فکری و جامعه ناهمگون مورد بحث قرار گرفته است. منظور از

پژوهشگران مسایل سیاسی با هدف آگاهی از اوضاع و رویدادهای این بخش از جهان تهیه و تدوین شده‌اند. می‌توان گفت هر دو نوع یاد شده از جهاتی ناقص می‌باشند: در نوشه‌های اول، گرچه ساختار قبیله‌ای - نژادی و آثار آن بر جمعیت بومی مورد توجه قرار گرفته، کمتر می‌توان از آنها در مورد درک ساختار اجتماعی منطقه استفاده کرد؛ نوشه‌های نوع دوم، فاقد دیدگاه تاریخی هستند و در ابعاد اقتصادی به نفوذ نفت در جامعه و امور اقتصادی و معیشتی کشورهای منطقه توجه بسیار و گاه افزایشی شده است. به گونه‌ای که یکی از نویسنگان عرب منطقه کتابی تحت عنوان "خلیج (فارس) نفت نیست" نوشت.

کتاب "عوامل تأثیرگذار داخلی در خلیج فارس" مجموعه‌ای است متأثر از نوشه‌های سبک قدیم و جدید در مورد ساختار داخلی خلیج فارس، با توجه به این مطلب که کانون اصلی بحث مریوط به تحولات دهه‌های اخیر می‌باشد. نگارنده سعی دارد به جوامع عرب خلیج فارس از دیدگاهی متفاوت نسبت به آنچه شرح سلسله‌وار و قایع تاریخی و تحولات گوناگون منطقه است بنگرد و توصیف خسته کننده و یکنواخت دومنانها و حکومت‌ها مورد نظر وی نمی‌باشد.

گرچه نمی‌توان گفت که کلیه جوامع

تا کارگران و مزدورانی که به طور غیرقانونی در مناطق حاشیه‌ای "نفت شهرها" سکونت یافته‌اند. همچنین تنوع و تفاوت در دین و مذهب قابل توجه می‌باشد: مسلمانان با مذهب سنی (با انواع چهارگانه آن و وهابی) و شیعه، هندوها، سیک‌ها، بودائی‌ها و برهمایی‌ها و پیروان انواع مذاهب مسیحی.

در هر حال، قبیله‌گرایی و اسلام دو عامل عمده در حمایت از امیرنشین‌های خلیج فارس تا اواخر قرن بیستم بوده‌اند و تا این زمان نظام‌های سیاسی توانسته‌اند با بهره‌گیری از دو عامل یاد شده، ساختارهای ایدئولوژیک و عقیدتی لازم را برای مشروعیت بخثیدن به حکومت‌های سنتی خویش فراهم آورند. البته استفاده از حریه اسلام در میان این کشورها دارای شدت و ضعف است. درحالی که حاکمان عربستان سعودی به شکل پرده‌داران خانه خدا و جانشینان پیامبر اسلام ظاهر می‌کنند، بحرین،

ابوظبی، دبی و عمان به منظور تشویق گردشگری حتی اجازه فروش مشروبات الکلی در کشورهایشان را داده‌اند. با این وجود، هیچ یک از خانواده‌های حاکم، غیرمذهبی بودن کامل حکومت خود را ابزار نداشته‌اند. همه آنها به نحوی از شریعت به عنوان اساس نظام حقوقی کشور استفاده کرده‌اند و اسلام را به عنوان دین رسمی کشور معرفی و آن را از جمله فرمول‌های

نخبگان سنتی، حاکم و خاندان حاکم، شیخ و قبیله و سوداگران است. نخبگان فکری کشورهای مذکور به سه دسته نخبگان فرهنگی آزاد اندیش (لیبرال)، نخبگان فرهنگی پیشرو و نخبگان دینی تقسیم می‌شوند. در کتاب هر یک از زیرمجموعه‌های نخبگان سنتی و فکری به طور مستقل مورد بررسی قرار گرفته‌اند. برای نمونه، می‌توان به حاکم و خاندان حاکم اشاره کرد که نویسنده علاوه بر اشاره به این گروه از نخبگان در کشورهای مورد نظر به طور جداگانه، هرم قدرت و امتیازات که در اکثر کشورهای عرب تقریباً شبیه هم طبقه‌بندی می‌شود را به ترتیب زیر ترسیم نموده است:

۱. شخص حاکم (ملک، سلطان، امیر، شیخ)

۲. اعضای مهم خاندان حاکم (وزرا، فرماندهان)

۳. سایر وزرا و مقامات بلندپایه

۴. شهروندان و اتباع کشور (بازرگانان،

کادرهای درجه دوم حکومتی)

۵. مهاجران (عرب و غیرعرب)

فصل دوم کتاب به "مبانی مشروعیت در حکومت‌های عربی خلیج فارس" اختصاص یافته است. امیرنشین‌های عربی موجود ترکیبی مستند از اقوام و ملیت‌های گوناگون و نیز از طبقات و قشرهای مختلف، از میلیاردهای ثغتی

"نفت و اقتصاد" عنوان فصل چهارم کتاب است. در این فصل، ابتدا اقتصاد سنتی (دوران قبل از نفت) کشورهای عرب حوزه خلیج فارس مورد بررسی قرار گرفته است. در یک ارزیابی کلی از اقتصاد سنتی این کشورها می‌توان گفت که این اقتصاد در مناطق دور از ساحل یادگار قرون تاریخی گذشته و منحصر به کشاورزی، دامداری و صنایع دستی بود. در مناطق ساحلی به دلیل ارتباط دریایی و ورود قدرت‌های استعمارگر دریایی به گونه‌ای بود که باعث شد بنادر تجاری در خلیج فارس با توجه به ارتباط آن با سه قاره آسیا، اروپا و آفریقا شکل بگیرد. در ادامه، مسأله کشف نفت در این کشورها و تأثیرات آن در زندگی مردم منطقه و حکومت حاکمان بررسی شده است. بازشدن پای خارجیان و قدرت‌های استعماری به منطقه را می‌توان از ویژگی‌های عمدۀ این مرحله از تحولات منطقه به حساب آورد.

دoran رونق نفت (دهه ۱۹۷۰) و آثار داخلی و بین‌المللی افزایش قیمت نفت، بحران نفتی (دهه ۱۹۸۰) و تبعات آن در اقتصادهای تک محصولی پادشاهی‌های خلیج فارس و اشغال کویت و عواقب کاهش قیمت نفت در خلیج فارس مراحل دیگری هستند که کتاب به آن‌ها پرداخته است. در پایان این فصل برای ارائه چشم‌انداز آینده کشورهای منطقه از عبارت

مشروعیت رژیم‌های خود به کار برده‌اند. تحولات دهه ۱۹۹۰، به ویژه جنگ خلیج فارس، حضور نیروهای بیگانه در منطقه و ظهور بسیاری ساقه جنبش‌های اسلامی، حکومت‌های سنتی منطقه را با چالش‌هایی جدی رویه‌رو ساخت و این خود باعث بروز واکنش‌هایی از سوی حاکمان شد. تشکیل شوراهای مشورتی و مجالس قانون‌گذاری هر چند انتصابی و یا نیمه انتخابی در این راستا ارزیابی می‌شود. نویسنده در این زمینه به تحولات دموکراتیک در پنج کشور منطقه (عربستان، کویت، بحرین، قطر و عمان) اشاراتی داشته است.

در فصل سوم، چالش‌ها و مشکلات اساسی "این کشورها پرداخته شده است. شکاف‌های سیاسی و اجتماعی (طبقه متوسط جدید)، تضادهای فرهنگی، معضلات نسل جوان، بحران مهاجرت، جنبش‌های سیاسی- مذهبی، مسأله زنان و رویارویی نخبگان، عنایتی هستند که نویسنده آنها را چالش‌ها و مشکلات اساسی فراروی حکومت‌های منطقه تلقی می‌کند و در مورد هر کدام توضیح مفصلی ارائه می‌نماید و معتقد است این چالش‌ها در دراز مدت می‌توانند به صورت زنجیره‌ای و سلسه‌وار درآمده و حکومت‌های منطقه را با بحران‌های جدی مواجه سازند.

می شوند. از سوی دیگر، آسیب‌پذیری این کشورهای کوچک و درآمد های بزرگ نفی آنها منجر به صرف هزینه عظیم تسليحاتی گردیده است به گونه‌ای که این کشورها در دهه‌های اخیر به صورت بزرگ‌ترین بازار تسليحاتی مطرح می‌باشند.

در ادامه فصل آخر، نویسنده پس از ارائه توضیحاتی پیرامون جنگ نفت و ترتیبات امنیتی در منطقه، معتقد است محیط امنیتی ناساعد بر حسب مداخله قدرت‌های خارجی و درگیر بودن منافع آنها در خلیج فارس، رفتار خودخواهانه خاندان‌های حاکم و سیاست‌های فارغ از خویشن‌داری کشورهای منطقه که بر سر کوچک‌ترین مسایل فیضان به بحران و جنگ می‌انجامد، رقابت تسليحاتی افسار گشیته، عدم اجماع در تعريف امنیت منطقه‌ای و ابعاد آن، بی‌توجهی دولت‌ها نسبت به مسایل حاد و مزمن مردم خود، بحران مشروعیت سیاسی و نگرانی از بی‌ثباتی داخلی از جمله ریشه‌های مشکل امنیت در منطقه خلیج فارس است.

در پایان کتاب و در نتیجه‌گیری یک ارزیابی کلی از وضعیت جوامع عرب منطقه به عمل آمده که هر چند جنبه پیش‌بینی ندارد، خواننده را در به دست آوردن تحلیلی از آن‌چه که کشورهای خلیج فارس با آن رویرو هستند و با خواهند بود، کمک می‌کند. از نظر نویسنده

"کشورهای بدون نفت" استفاده شده و منظور از آن، پذیرش واقعیت پایان ذخیره‌های نفتی کشورهای یاد شده است. در این راستا، ضمن بررسی اجمالی وضعیت هر یک از کشورها به اقدامات انجام شده و برنامه‌های مورد نظر دولتها و نیز توصیه‌هایی که در این مورد مطرح است، اشاره شده است.

در فصل پنجم، با عنوان "در جستجوی امنیت"، دیدگاه اعراب خلیج فارس در مورد مفهوم امنیت مورد بررسی قرار گرفته است. به خاطر اختلاف در مصالح، اهداف و اولویت‌های سیاسی، تصور یکسانی از امنیت خلیج فارس وجود ندارد. با وجود این، تهدیدات قدرت‌های منطقه‌ای، مشکلات مرزی و اختلافات داخلی کشورهای شورای همکاری خلیج فارس، فعالیت مخالفان و بروز خشونت سیاسی، مسایل اقتصادی و حضور بیگانگان، دغدغه‌های مشترک امنیتی دولت‌های عرب منطقه را تشکیل می‌دهند.

کشورهای عرب حوزه خلیج فارس به دلایل گوناگون از نارسانی در خودکفایی دفاعی رنج می‌برند و افکار عمومی این کشورها از حضور گسترده نیروی نظامی خارجی ناراحت است. از این‌رو، امریکا و رژیم‌های مورد حمایت آن در منطقه رفته رفته با مشکل رشد فرازینده احساسات ضد امریکایی رویرو

کتاب‌ها و مدارک حق المقدور از آخرین مطالب روز زیان‌های رایج منطقه (عربی و انگلیسی) استفاده شده است و دوم این که به نظرات نویسنده‌گان عرب در مورد کشورهایشان اولویت داده شده تا نویسنده‌گان غربی که اغلب نه آشنایی کافی با این بخشن از جهان دارند و نه به زبان عربی مسلط می‌باشند که این موضوع در آثارشان بی‌تأثیر نبوده است. در مجموع مطالعه این کتاب برای پژوهشگرانی که مشغول مطالعه عمیق تحولات منطقه خلیج فارس بوده و با قصد آن را دارند، می‌تواند بسیار مفید و راه‌گشا باشد.

حسین انتظار یزدی

مرکز مطالعات خلیج فارس و خاورمیانه
دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی

جای این ملاحظه باقی می‌ماند که ثروت نفتی خلیج فارس به ویژه در دو دهه اخیر قرن بیستم به صورت مصیبت بزرگی برای کشورهای این منطقه درآمد که به شکل جنگ‌ها و بحران‌ها مردم این بخشن از جهان همچنان از آثار و عواقب آنها رنج می‌برند. اگر این میراث زمینی و موهبت آسمانی، در آینده به نحو بهترین مورد بهره‌برداری قرار گیرد می‌تواند رفاه و آسایش مردم این منطقه را به همراه داشته باشد. در غیر این صورت به مثابه عاملی برای مشکلات آینده سیاسی و اجتماعی کشورهای خلیج فارس و در ابعاد منطقه‌ای و جهانی به شکل ریشه مصالب درآینده درخواهد آمد.

دو نکته دوباره کتاب یاد شده قابل توجه به نظر می‌رسد اول آن که، در مراجعه به

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پایال جامع علوم انسانی